REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în *Brașov* și la următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Nax. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelik's Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 3. Brașov, Miercurĭ 5 (17) Ianuarie. 1900.

1899—1900.

II.

Rolul cel mai însemnat în contactul cu popórele nemaghiare îl are între membrii guvernului unguresc, după ministrul de interne de sigur ministru de culte și instrucțiune publică. Cu tóte astea nicĭ un ministeriu nu este mai înstrăinat de aceste popóre, prin însă-șĭ problema cum i-s'a pus și cum șĭ-o înțelege, ca cel de culte și instrucțiune publică.

Despre acésta ni-a dat dovedĭ cu prisos Dr. Wlassics nu numai sub Banffy, ci și sub Szell în decursul celor ḑece lunĭ și jumětate din urmă.

Bisericele nóstre și șcólele nóstre sciu sě istorisescă multe despre isprăvile acestuĭ ministru al cultelor și al șcólelor unguresci, care în tot ce e românesc și ce are o desvoltare românéscă vede un pericul pentru cultura maghiară și pentru „statul național maghiar.“

Tocmai împrejurarea, că ministru-președinte Szell a luat pe Wlassics și în guvernul sěu și l'a lăsat sě-șĭ continue uneltirile pentru subminarea organisațiunei nóstre bisericescĭ și școlare, prin carĭ în era lui Banffy își făcuse între șoviniștĭ așa mare popularitate, a fost semnul cel mai vědit, că dela „era cea nouă“ n'aveam sě ne așteptăm la nicĭ un bine, la nicĭ o schimbare în favorul liberei nóstre desvoltărĭ naționale.

Anul 1899 a pus în deplină lumină și planul de distrugere urmărit de ministrul cultelor și al șcólelor unguresci față cu biserica română. S'a vědut și înțeles de toțĭ la ce tinde sistemul ajutórelor de stat destinate de a-se împărți între preoții românĭ sub nisce modalitățĭ și în nisce condițiunĭ atât de periculóse ca cele prevědute în legea dela 1898 și în ordonanțele ministeriale, edate de atuncĭ încóce. S'a vědut și înțeles, că scopul adversarilor este de a folosi ajutorarea materială ca armă pentru a înstrăina preoțimea română de chiămarea ei națională în sinul poporului.

Agitațiunea spiritelor în sinul celor două bisericĭ ale nóstre mergea din causa acésta crescênd, în decursul anului espirat, și décă ea nu a produs resultatele dorite în apěrarea independenții clerului și a disciplinei bisericescĭ, atât de mult amenințate, causa este, că, cam ca în tóte, a lipsit și aicĭ pregătirea și mai ales a lipsit lucrul de căpetenia, înțelegerea comună și procederea comună solidară.

Astă-vară congresul național bisericesc al românilor gr. or. întrunit anume, ca sě se pronunțe cu privire la întregirea dela stat a salariilor preoțescĭ, a primit cu majoritate acéstă întregire, sub reserva, că suma dotațiunei întregĭ sě se dea autorității superióre bisericescĭ spre distribuire.

Tot în sensul acesta a luat astă tómnă o hotărîre și sinodul archidiecesei române unite din Blașiŭ, relativ la întregirea salariilor preoțescĭ, prevědută până una alta și pentru clerul unit în legea dela 1898. Sinodul a declarat adecă, că primesce acea întregire dela stat, întrucât se va da fără a-se vătěma autoritatea consistoriului și libertatea și demnitatea clerului. Incât pentru așa numitul ajutor de stat, ce se împarte anual între preoții lipsițĭ, sinodul din Blașiŭ a enunțat, că în condițiunile umilitóre puse de ministrul, nu-l póte primi.

Celelalte diecese române unite nu s'au pronunțat în sinóde diecesane și consistoriile lor, cum se vede, s'au supus dictatului ministerial.

Ministrul Wlassics a dispus deocamdată a-se face întregirea salariilor preoțescĭ prin autoritățile respective bisericescĭ. Un rescript în sensul acesta a adresat el cel puțin nu de mult autorităților bisericescĭ necatolice. Dér nu scim ca ministrul sě fi întreprins până acum absolut nimic, ca sě se schimbe dispozițiunile periculóse ale art. de lege 14 din 1898, prin care preoțimea e dată așa ḑicênd pe mâna solgăbirăilor șoviniștĭ și e espusă la șicanele lor; nu scim sě fi arătat voința de a modifica ordonanțele sale monstruóse, prin carĭ întreg clerul român se pune sub paza polițială a ministeriului de culte, care la cea mai mică denunțare de caracter politic póte sě sisteze ajutorul dat preotului.

La ce nu se póte aștepta clerul și biserica când într'o cestiune atât de delicată tóte atêrnă dela dispoziția vremelnică și dela bunul plac al ministrului?

Periculul cel mare pentru organisația nóstră bisericéscă este ascuns încă sub vělul viitorului și cine scie cu câtă amărăciune va judeca încă posteritatea atitudinea clerului nostru românesc în aceste vremurĭ critice, décă nu cumva ne va succede a ne emancipa clerul și biserica prin propriele nóstre forțe materiale.

Cunóscem prea bine sistemul și tactica maghiarisatorilor, între carĭ tot-déuna au ocupat primul loc miniștrii de culte și instrucțiune publică. Ei înainteză pas de pas, adĭ mai închid câte un ochiŭ pentru-ca mâne, décă așa le vine la socotélă, sě tune și sě fulgere. Legile, ce fac sě li-se voteze, și ordonanțele, ce le dau înși-șĭ după trebuință, tot-déuna le iartă sě-șĭ păstreze aparența, că ar procede în sensul legii, pe care ei o ompun și ei o și interpreteză.

Tóte înse, câte se petrec în detrimentul organisațiunei nóstre bisericescĭ, au fost întunecate de cute zarea, cu care taimósa comisiă a congresului unguresc romano-catolic sub auspiciile ministrului de culte Wlassics și-a arogat dreptul de a dispune, în proiectele ei de autonomiă, și de sórtea bisericei române unite, hotărînd sě o contopéscă în organismul autonomic al bisericei romano-catolice. Și acésta, cu tóte că metropolia română unită a refusat de a lua parte la congresul din Budapesta, protestând în contra orĭcăruĭ amestec al romano-catolicilor în afacerile autonome ale bisericei române unite.

Incercarea de atentat, ce s'a făcut din nou în 1899 în contra independenței metropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș, constitue cel mai mare pericul nu numai pentru biserică, ci și pentru naționalitatea nóstră.

Timpul trece și încurênd întrunindu-se din nou congresul romano-catolic, încercarea aceea, făcută deocamdată pe hârtiă, va lua conturĭ vii și reale.

A presimțit'o acésta și Sinodul întrunit la Blașiŭ la 23 Noemvre 1899, căcĭ, după cum ni s'a raportat la timpul sěu, el s'a ocupat de cestiunea autonomiei cu deamĕruntul, a respins autonomia catolică și a protestat în contra amestecului celor ce stau înafară de biserica română unită, în afacerile acesteia. A mai hotărît acel sinod, ca acest protest sě se aducă la cunoscința „tuturor forurilor înalte și competente“ prin presentarea unui memoriu, care s'a cetit în sinod și care cum se spune, se compune din șépte-spre-ḑece puncte.

Atât numai este, ce am putut afla, căcĭ publicitatea la sinodul din Blașiŭ fiind eschisă, raportorii diarelor n'au putut fi de față în Sinod.

Am întrat dér și în anul nou tot așa de puțin lămurițĭ cu privire la posițiunea, ce anume vré sě o ia clerul înalt unit față cu uneltirile congresului și ale episcopatului romano-catolic, precum și ale guvernului unguresc. Scim numai în general, că clerul nostru reprobéză machinațiunile de contopire și de distrugere a organismului deosebit al bisericei române unite, dér nu scim până unde vré sě mérgă și ce anume vré sě întreprindă pentru paralisarea planurilor ostile bisericei.

„Afacerea școlelor române din Brașov“. Sub titlul acesta publică foile unguresci, după semi-oficiosul „*Kel. Ert.*“ scirea, că *tratările diplomatice* urmate în afacerea „subvențiunei“ șcólelor române din Brașov *s'au încheiat*, și între cele două guverne s'a făcut o învoială, care se cuprinde în patru puncte.

Cel mai însemnat e punctul prim, după care statul român se obligă a plasa la cassa centrală reg. ung. a statului din Budapesta un anumit capital, ca deposit, din ale cărei procente are a se alcătui acea rentă, care se va întrebuința pentru ajutorarea bisericei gr. or. a Sf. Nicolae și a șcólelor din Brașov. Suma capitalului, ce va avé sě fiă depusă, va fi stabilită mai târḑiu.

In sensul punctului al doilea numai președintele în oficiu al comitetului parochial (dela biserica Sf. Nicolae), este îndreptățit a ridica renta.

In punctul al treilea statul ungar ia asupră-șĭ obligămêntul, că *va recunósce pe vecie acésta rentă, ca una, ce compete esclusiv bisericei Sf. Nicolae din Brașov* și că va respecta întotdéuna învoiala acésta încheiată cu guvernul român.

In punctul al patrulea i-se reservéză bisericei Sf. Nicolae din Brașov dreptul, ca în cas, când guvernul unguresc ar călca învoiala, *sě pretindă restituirea întregului capital și a rentei.*

Negocierile au urmat prin ministrul de esterne.

*

„*Egyetertes*“, ḑiarul fracțiunei Eötvös a stângei estreme, reproducênd comunicatul de mai sus al lui „Keleti Ertesitö“, esclamă: „Acéstă învoială, ce a încheiat'o Coloman Szell în afacerea subvenției șcólelor din Brașov, e atât de scandalósă și se contrariéză atât de mult cu orĭ-ce interese maghiare, încât nu suntem în stare de-ocamdată a presupune nicĭ chiar dela sistemul trădător al lui Coloman Szell o astfel de miserabilitate. Așteptăm așa-dér sě vedem, décă guvernul va desminți scirea adusă de corespondența litografată“...

Evenimentele esterne în 1899.

II.

Pentru **Germania** anul 1899 a fost în genere un an de agitațiunĭ și lupte interne. Două cestiunĭ însemnate au preocupat cercurile ei politice și parlamentare: *proiectele militare și de navigațiune.* In jurul acestor proiecte s'au desfășurat în parlament și în pressă desbaterĭ și discusiunĭ vii și pasionate, carĭ în diferite rêndurĭ au amenințat cu crise ministeriale. Oposiția puternică din parlament în contra legilor nouě militare a fost atât de esacerbată, încât însu-șĭ împěratul Wilhelm a aflat de lipsă, sě ia posiția hotărîtă în favorul lor în discursurile, ce le-a ținut la diferite ocasiunĭ. Important a fost un discurs, ce l'a ținut la 3 Februarie la banchetul dietei provinciale din Brandenburg. Rěspunḑênd mareșalului provinciei, care preamărise faptele Hohenzollernilor, împěratul ḑise, că Hohenzollernii tot-déuna s'au simțit rěspunḑětorĭ înaintea lui Dumneḑeu pentru faptele lor. Aseměnă imperiul german cu un arbore, dela răděcinile căruia vré sě stîrpéscă viermii pustiitorĭ, ér despre pace ḑise, că Germania trebue sě stea ca o stâncă de bronz în contra orĭ căror tendințe, ce primejduesc pacea.

In politica esterióră Germania a cultivat și în decursul acestui an raporturĭ intime cu Rusia. La începutul anului împěratul Wilhelm a adresat Țarului o scrisóre de mare importanță, în care se accentua prietinia dintre cele două case domnitóre, germană și ruséscă. Indată după cetirea acestei scrisorĭ la banchetul șcólei militare din Petersburg, pressa europénă începù sě facă combinațiunĭ despre o nouă triplă alianță între Germania, Rusia și Francia, mai ales după-ce se manifestaseră înclinărĭ de apropiere între republica francesă și imperiul german.

Deja de pe timpul când Anglia a ajuns la neînțelegere cu Francia în cestiunea Fashoda, cea dintâiŭ a căutat tótă ocasiunea sě manifesteze simpatii pentru Germania. Mult timp s'a și vorbit, ba chiar și adĭ se susține, că între Berlin și Londra esistă o convențiă secretă privitóre la baia Delagoa și la alte cestiunĭ transmarine, și a făcut cu drept cuvênt surprindere, că Salisbury n'a amintit prin nicĭ un cuvênt despre o astfel de convențiă, ér ministrul de esterne german Bülow a ḑis numai atât cu ocasia desbaterii budgetului de esterne în parlament, că Germania și Anglia au decis sě nu descopere nimic, vorba fiind

de întêmplărī, ce privesc mai mult viitorul.

In politica esternă a **Austro-Ungariei** puţine momente însemnate avem de remarcat. Monarchia austro-ungară neputênd ţine pas cu celelalte state marī în politica colonială, se mărginesce de-ocamdată la *status quo*. Cu tóte acestea contele Goluchowski a dat mult de lucru delegaţiunilor, cerêndu-le mijlóce bănescī pentru premenirea politicei comerciale a monarchiei. Ba se vorbia chiar într'un timp, că Austro-Ungaria ar voi sĕ cuceréscă un *teritoriu în China*, curênd însĕ scirea acésta s'a desminţit. Tot în interesul politicei şi a espansiunei comerciului, ministrul afacerilor comune s'a esprimat hotărît în esposeul sĕu la deschiderea delegaţiunilor, şi cestiunea acésta formézā tocmai acum viu obiect de discusiune în şedinţele plenare şi în comisiunile delegaţiunilor.

Cu soţii sĕi aliaţī, Germania şi Italia, monarchia austro-ungară a susţinut şi continuă a susţine raporturile cele mai intime. Cu Germania a avut însĕ totuşī o mică neînţelegere din causa espulsării supuşilor austriacī slavī din Prusia. Fostul ministru austriac contele Thun s'a esprimat într'un rênd atât de nefavorabil asupra guvernului din Berlin, care pusese la cale espulsările, încât era pe aci sĕ se nască un conflict diplomatic. Conflictul însĕ fù prevenit.

Ar fi sĕ mai amintim, că Austro-Ungaria conform înţelegerii ei cu Rusia privitor la sfera lor de interese în Orientul european, a căutat şi anul acesta sĕ cultive raporturī bune cu Rusia. Ca o urmare a acestei politice este a-se considera şi faptul, că monarchul Francisc Iosif a primit la curtea din Viena pe principele Ferdinand al Bulgariei. Apoi, când în luna Maiŭ nisce trupe turcescī năvăliră în Serbia şi comiseră incendii şi devastărī, ér Serbia necăpĕtând satisfacţiă dela Turcia începù sĕ mobiliseze, Austro-Ungaria şi Rusia au păşit la mijloc în comun şi pe calea diplomaţiei au făcut sĕ se aplaneze conflictul dela graniţa turco-sêrbéscă.

Regatul **Italiei** a făcut anul acesta un pas fórte îmbucurător de apropiere faţă cu Francia. Apropierea acésta şī-a aflat espresiunea în *convenţia comercială franceso-italiană*, dér mai ales în visita, ce a făcut'o o escadră francesă în apele Sardiniei, unde mersese părechea regală italiană. După cum am amintit mai înainte, admiralul frances Fournier a salutat pe regele Umberto într'un discurs, în care a glorificat amiciţia dintre cele două ţĕrī şi naţiunī surorī.

Viaţa internă parlamentară a Italiei a fost de altfel în decursul anului fórte agitată. Când s'a deschis în Maiŭ parlamentul, oposiţia a făcut adevĕrată obstrucţiune contra guvernului Pelloux, care primise din nou însărcinarea de-a reconstrui ministeriul. Pentru-ca sĕ pună capĕt scenelor furtunóse din parlament, regele Umberto a subscris în 4 Iunie un decret, prin care li-se da amnestiă tuturor acelora, carī au fost despoiaţī de libertatea personală pentru delicte politice. Cu tóte acestea însĕ obstrucţia s'a continuat şi guvernul într'un timp se decise a introduce pe cale absolutistă proiectele contra cărora se continua obstrucţiunea.

In genere ḑis, nisuinţele Italiei în decursul anului 1899 au fost îndreptate mai ales spre consolidarea şi reorganisarea ei interióră, mai ales însĕ a raporturilor financiare dărăpănate.

Din România.

Inalt ordin de ḑi.

Ostaşī!

„La începutul fiă-cărui an gândul „Meu spre voi se îndreptéză, şi cu adêncă „mulţumire constat, că sacrificiile făcute „de Ţéră pentru armată nu sunt zadarnice.

„Sentimentul de datorie şi de onóre, „ce necontenit vĕ însufleţesce, este o vie „dovadă de spiritul vostru de disciplină, „spirit ce doresc sĕ-l păstraţī şi de aci „înainte neschimbat, ca o sfântă moştenire.

„Ţéra se rézîmă pe bărbăţia fiilor „sĕi, de aceea dênsa împreună cu Mine vĕ „privim cu mândrie şi încredere.

„Vĕ urez anī mulţī şi fericiţī."

Dat în Bucurescī la 1 Ianuarie 1900

Carol.

„Problema pământului maghiar".

Sub titlul acesta publică revista ungurésca „*Erdelyi Gazda*" un prim articul, în care arată, care ar trebui sĕ fiă „problema pămêntului maghiar". Articulul accentuéză, că Ungurii ardelenī au lipsă de-o acţiune mare naţională, cu calcul şi fără repaos, décă e ca Ungurii sĕ ţină în mâna lor pămêntul „câştigat odinióră cu sabia" şi pe care astăḑī „caută sĕ-l recucerésca cu banī o pornire inimică cutezătóre şi constantă". Articulul ḑice între altele:

„Mai mult de ½ de sută băncī puternice române în limbă şi în suflet, de o jumĕtate de deceniu, cu o consecuenţă nemărturisită, dér teribilă, servesc scopul: cumpĕrarea treptată a proprietăţilor maghiare şi crearea unei clase marī şi puternice de proprietarī mijlocii românī. Şi aceste institute... nu s'au oprit la cel dintâiŭ milion. N'au bătut doba, n'au ameninţat, ci au tăcut, au calculat şi lucrat. Au lucrat pe acel teren, pe care singur numai se póte şi trebue sĕ lucreze aḑī: pe terenul economic. Aḑī au deja multe milióne şi multe milióne e vrednic pămêntul, pe care îl ară şi sémănă o nouă clasă inteligentă de proprietarī mijlocii românī, ce neîntrerupt se sporesce".

„E. G." critică apoi activitatea societăţii „Emke", care cu banī din visteria statului ajută şcóle şi asile, înfiinţéză societăţī de cântărī şi împarte stégurī naţionale... ca nu peste mult sub stégurile negre ale aceleia, sĕ sune marşul funebru al proprietăţii maghiare ardelene, şi cu acésta împreună şi al maghiarimei ardelene. Apoi scrie mai departe: „Glia, care ajunge în mână românéscă, pentru noi e perdută pe vecie. Fanatismul de mórte al acestei naţionalităţī compacte, şi nicī-când în stare a se descompune, o ţine în ghiara sa de temut..." Se spune, că în frumósa capitală a patriei nóstre e nebunia a aminti cuiva astfel de aspecte înfricoşate. Nimenī nu crede, că aicī în Ardeal sunt greutăţī marī pentru maghiarism. Le cade însĕ bine, că cea dintâiŭ esceptiune o face chiar ministrul de agricultură, pe care de altfel oficiul încă îl deobligă sĕ aibă vederī clare şi sĕ saneze rĕul.

Acestor vederī clare li-se atribue ancheta plănuită pentru colonisărī, carī trebue sĕ devină un isvor de acţiunī seriόse şi consciente. In întrebările puse celor învitaţī la anchetă e vorba, că în ce mod sĕ se satisfacă primei recerinţe a orī-cărui succes, adecă de unde sĕ se iee banii de lipsă. Continuă apoi a arăta, că societatea, naţiunea, trebue sĕ adune miliónele de lipsă, contribuind bogaţī şi sĕracī în mod proporţional pentru crearea unui fond, constător din cât mai multe milióne, a cărui menire sĕ fiă cucerirea deplină cu banī a pămêntului patriei. Sunt mii de modurī pentru deşteptarea şi ţinerea în trezvie a zelului obştesc. S. e. décă vor rĕmâné una séu două iluminaţiunī festive regnicolare, şi décă valórea flacării candelabrelor, luminilor, petroleului, gazului şi electricităţii din o singură séră ar pune-o fiă-care pe altarul comun — aceea ar face un milion şi aşa mai departe.

Pună-se pe agitaţiă întréga pressă, nobilimea, preoţimea şi toţī ceialalţī sĕ le urmeze. Guvernul maghiar sprijinésca mişcarea cu tótă puterea de care dispune moralicesce, şi fiind de lipsă şi materialicesce.

Unii ar puté sĕ observe: aḑī „naţiunea" e sĕracă, îi e secată capabilitatea de a mai contribui. Acésta nu e adevĕrat. Au dóră a fost vre-un timp, când toţī sĕ fi ḑis: acum se póte aduna. N'a fost nicī-odată. De altfel, cu cât se va aştepta mai mult, cu atât împrejurările vor deveni mai nepriinciόse, şi chiar pentru-că nu se face, nu se începe nimic. Tóte se pot. Voinţa tare înlătură orī ce piedecī. Alt mod nu e...

Lamentările acestea dau o singură dovadă: lipsesce propria hărnicie şi e înlocuită cu comoditatea şi cu plăcerea „birtokos"-ilor ungurī, de a trăi uşor şi de a cheltui mult.

SCIRILE ḐILEI.

— 4 (16) Ianuarie.

Reformaţii ungurī şi titlul de „episcop al Ardealului". Senatul dirigent al statului reformat ardelenesc a esmis o comisiune, care sĕ se ocupe cu cestiunea titulaturei „*episcop al Ardealului*". Este sciut, că ministrul *Wlassics* a stabilit printr'o ordonanţă, ca episcopul romano-catolic din Alba-Iulia sĕ pórte titlul de „episcop al Ardealului". Reformaţii ungurī ardelenī vĕd în acésta o vătĕmare a bisericei lor. Comisiunea esmisă a ţinut sub presidenţia lui br. *Banffy* o şedinţă în Cluşiŭ şi a stabilit, că ordinul respectiv al ministrului Wlassics îl consideră de vătĕmător, drept aceea vor trimite ministrului o adresă cerênd retragerea ordinului.

In locul felicitărilor de anul nou au mai intrat la comitetul central al Asociaţiunei pentru „Casa Naţională" următórele contribuirī: Transport cor. 493. — Virgil Şotropa, profesor, Năsĕud, 2 cor., Ios. Popescu, casear la „Mureşana", Reghin, 5 cor., din Tohanul vechiŭ: Moise Brumboiu, paroch, 2 cor., Nic. Grozea, 2 cor., Nic. Botezan, 1 cor., Dr. Emil Gerasim, advcat, Aiud, 5 cor., Tanasie Popa, Câmpenii de jos, 1 cor., Dr. Florentin Mihalyi, adv., Sighet, 5 cor., Petru Ciobotariu, preot, M. Reghin 2 cor., George Neagovicī Negoescu, preot, Intorsura Buzeului, 2 cor., Const. Colbasi, Spring, 2 cor., George Boldea, căpitan în pens., Turda 4 cor., Nic. Zigre, advocat, Oradea mare, 5 cor., din Panciova: Petru Tisu, advocat, 2 cor., Dr. A. Bireescu, 3 cor., Dr. P. Penţa, 1·10 cor., Marcu Almajan, cancelist, 1 cor., Teodor Leucuţa diurnist, 1 cor., Petru Baba, diurn. de trib., 1 cor., Simeon Dragomir, notar, Gurasada, 3 cor., Georgiu Albu, preot, Geoagiul de sus 1 cor., Vas. Sala, înv., Vaşcou 1 cor., Part. Coroiu a filei, Vaşcău, 1 cor., Ios. Goga, preot, Rĕşinarī, 2 cor., Pompeiu Piso, Certege 2 cor., Gerasim Domide, preot, Rodna veche, 3 cor., Dr. George Miclea, adv., Alibunar, 4 cor., Calipsa Sandru, vĕd. de ases. orf., Sighişóra 3 cor., Victor Ancean, notar de trib., Sibiiu, 2 cor. Suma 552 cor. 10 fil. In Braşov a colectat d-l C. *Aisĕr* dela 14 persóne, a căror listă am publicat'o deja. suma de 45 cor. Impreună cu aceştia, numĕrul total al contribuenţilor face aḑī *167*; ér *suma incursă cor. 597·10.*

Emigrările din comitatul Scepuş au luat anul trecut proporţiunī forte marī. Oficiul viceşpanal a eliberat peste 4000 de pasapórte emigranţilor. Sunt comune întregī, din carī jumĕtate poporaţiunea a emigrat, casele stau pustii şi la primăvară nu va fi cine sĕ cultive pămênturile — „Fericită" ţéră!

Scrisorī de transport pe calea ferată. Cu introducerea obligătóre a valutei de coróne, ministrul reg. ung. de finanţe a dispus cu ordinaţiunea Nr. 103/116 din 13 Decemvre 1899, ca dela 1 Ianuarie 1900 încolo sĕ se folosésca esclusiv blanchetele scrisorilor de transport pe calea ferată, editate la începutul lui Maiu 1898 şi provĕḑute cu timbre în valuta de coróne. Blanchetele cu timbre în valuta austriacă se scot din folosinţă. Cei ce posed însĕ astfel de blanchete cu timbru în valuta austriacă, décă sunt curate şi intregī, le pot schimba până la 31 Ianuarie 1900 cu blanchete nouĕ, tibrate în valuta de coróne. După acest termin nu se mai pot schimba blanchetele vechī. Blanchetele netimbrate, puse la disposiţiunea autorităţilor civile şi militare, se vor puté schimba cu altele nouĕ numai după încuviinţare specială din partea ministrului de finanţe. Vênḑĕtorii de blanchete (traficanţii) sunt datorī a atrage atenţiunea publicului la aceste disposiţiunī, atât cu ocasiunea cumpărărilor, cât şi prin anunţurī afişate la loc potrivit în localul lor.

Viscol în România. Din causa unui nou viscol, Sâmbătă circulaţia trenurilor a fost pentru a treia óră întreruptă în érna acesta. Multe trenurī au rĕmas blocate pe liniă, altele nicī n'au putut pleca din gărī. Circulaţia e deja restabilită. La Turnu-Măgurele Dunărea revĕrsându-se a inundat portul. Tóte clădirile din port au fost înecate.

Ceaiul şi cafeaua în armata română. Ministerul de rĕsboiŭ a trimis o circulară tuturor comandanţilor de regimente, prin care ordonă suprimarea bĕuturilor spirtuóse în armată şi înlocuirea lor cu ceaiŭ şi cafea. Din încercările făcute la mai multe regimente resultă, că ceaiul şi cafeaua, singurile nutritóre, sunt luate diminéţa de către soldaţī cu plăcere. Circulara ordonă de asemenea, că cu începere dela 15 Ianuarie 1900 manutanţele armatei sĕ ia mĕsurī pentru ca pânea sĕ fiă împărţită ómenilor ḑilnic în două părţī; 130 de grame diminéţa şi un chilogram ḑiua, pentru-ca sĕ aibă întotdéuna pâne próspătă. La sfêşit circulara dă câte-va instrucţiunī asupra preparaţiunei celei mai higienice a ceaiului şi a cafelei.

Cu ocasiunea serbărei pomului de Crăciun dela teatrul Naţional din Bucurescī M. S. Regina a trimis între altele şi două albumurī, precum şi un numĕr de chipiurī şi caschete militare ale diferitelor armate. In cele două albumurī se află lipite o colecţiune de figurī şi peisage, tăiate de prin ḑiare şi colorate cu creióne de micul Principe Carol. Unul din aceste albumurī pórtă semnătura olografă a micului Principe „Carol 1899". Aceste albumurī au fost încredinţate de M. S. Regina Eforiei spre a se păstra la spitalul de copii.

Natalia şi fiiul sĕu. Din Belgrad se telegrafézā, că regina Natalia a adresat fiiului sĕu, regele Alesandru, o scrisóre în care 'i légă de suflet sĕ dea amnestiă osîndiţilor politicī, căcī numai în chipul acesta póte sĕ-şī recâştige stima lumii civilisate. Afară de acésta Natalia desfătuesce pe fiiul sĕu a lua în căsĕtoria o archiducesă austriacă.

Admiral rus mort în Viena. Intr'unul din sanatoriile Vienei a rĕposat Vinerī admiralul rus *Walood*, care mersese acolo pentru a 'i-se face o operaţiune la ficat. Admiralul a fost înmormêntat ierī cu aceeaşī pompă, ca şi când el ar fi fost admiral în marina austriacă. Cadavrul i-s'a transportat la Odessa.

Iaşii — Ierusalim. Cetim în „România Jună": „Moldova e pe cale de a deveni o a doua Palestină!!" de câte orī nu s'a ḑis acest lucru! Nicī-odată însĕ el nu s'a înţeles în tótă cruda şi ameninţătórea lui realitate. S'a ḑis şi se ḑice mai mult ca o figură şi chiar cei ce au spus'o şi o spun o iau până la un punct ca o exagerare... Dér nu e aşa. Cifrele înspăimêntătóre şi inexorabile pe carī ni-le dă numĕrătórea oficială a serviciului sanitar, ne spun, că nu e aşa, — nu e nicī o exagerare, şi că décă lucrurile vor merge şi de aicī înainte ca dela 1870 până aḑī, e fórte apropiat timpul, când populaţia judeţelor din nordul Moldovei va fi exclusiv evreiască. Sĕ luăm ca esemplu, pentru aḑī, numai oraşul Iaşī. Cifrele, ce ne stau în faţă, cele patru cifre, creştinī născuţī, creştinī morţī, evrei născuţī şi evrei morţī, ne arată cu o certitudine absolută, că décă lucrurile vor continua tot ca de 30 anī încóce se póte calcula, că peste trei-patru generaţii nu va mai fi nicī un picior de creştin în Iaşī, ci acest oraş va adăposti o populaţiă pur evreiască de vr'o 100,000 suflete!

Impĕratul Wilhelm în Dalmaţia. O scire telegrafică din Berlin spune, că împĕratul Wilhelm şī-a schimbat planul călĕtoriei sale în marea Mediterană. Impĕratul va pleca pe la finea lui Martie la Genua, unde va imbarca pe yachtul „Hohenzollern" şi de aicī va merge la Civitavecchia, unde va debarca şi va merge la Roma. Din Roma împĕratul se va duce la Sicilia, de unde pe marea Adriatică va merge sĕ visiteze *porturile din Dalmaţia.*

Concert. Musica orășenéscă va concerta Joi, 6 Ianuarie n., în hotelul „Europa". Inceputul la 8 óre séra.

Pentru masa studenților dela șcólele medii și superióre din Brașov au întrat următórele contribuirí:

a) In loc de felicitărí de anul nou: *Dr. Hosanu*, Graefenberg, *10 coróne*, și *Iacob Popa*, notar în Bran 4 cor.

b) *Aurel Popescu*, rigorosant în drept, Budapesta, la mórtea lui Ioan Dimitriu *4 coróne.*

c) *Pe lista nr. 64* (colectant D-l Dr. Aurel Halic, Lipova) cu totul *35 cor. 20 fil.* și anume: I. Lucaciu 1 cor., Sever Boju 2 cor. Iuliu Onu 1 cor. Iuliu Puticiu 1 cor. Emir Dogeé 10 cor., Dr. Aurel Halic 14 cor. (anume: 4 cor. anual în loc de felicitărí de an nou, ér 10 cor. în loc de cunună pe cosciugul unchiului D-sale: Teodor Halic, advocat în St. Nicolaul-mare), Nic. Brădeanu 20 fil. G. Georgevits 1 cor., I. Vuia 1 cor., Măriòra Dogeé 1 cor., Iulia Dogeé 1 cor., Zarie Mircu 1 cor., Petru Pop (?) 1 cor., Iuliu Marcovicí 1 cor.

Esprimăm cele mai vii mulțămite pentru aceste nobile darurí: *Direcțiunea șcólelor.*

Milionarí „parveniți".

Inainte de asta, cine dispunea de-o avere de 500,000 fl. nu era milionar. Acum însĕ, după introducerea corónelor, numĕrul milionarilor s'a sporit de-odată ca ciupercile și toți, câți au 500,000 fl. sunt milionarí, deórece au un milion de coróne. Vechii milionarí privesc acum pe noii milionarí ca pe nisce *parveniți*, cari au intrat în tagma lor așa numai, ca căḑuți din norí. Nu le vine de loc la socotélă sĕ-i recunóscă ca colegi ai lor.

Cérta acésta privesce numai pe Jidaní, căcí falnicii magnațí maghiarí, după cum se vede, și-au cam păpat milióņele și astăḑí nicí chiar cu ajutorul corónelor nu se mai pot avênta la rangul de milionarí „veritabilí".

Ḑiarul unguresc „*Pesti Hirlap*" ne dă în privința acésta o statistică fórte interesantă. Intr'un numĕr mai nou al sĕu, fóia ungurĕscă face o statistică a milionarilor din suburbiul așa numit „Leopold" al Budapestei. In acéstă statistică înșiră *cu numele* pe toți milionarii, câți se află în timpul de față în amintitul suburbiu al Budapestei. Sunt anume *101 milionarí*, dér nu „parveniți", ci milionarí de cei de baștină, carí numĕră milióņele în florini și nu în „fleacurí" de coróne.

Intre acești 101 de milionarí „veritabilí", abia se află un singur creștin, — numai unul! Dér nicí acesta nu e maghiar, ci e un Frances, cu numele Emil *Gerbeaud*, proprietar de cofetăria. *Toți ceilalți sunt Jidaní* și încă „Jidaní de caracter", carí, pe lângă tot „patriotismul", și-au pĕstrat numele lor „strămoșescí" și nu și-le-au maghiarisat pentru „cincí pițule". Ĕtă, pentru pildă, cum se începe lista acestor milionarí:

Adler Mor *cavaler*; Baumgarten Lajos, Baumgarten Leo, Breitner Zsigmond, Brüll Alfred, Brüll Henrich, Deutsch A., Deutsch J., Deutsch K., Deutsch L., Deutsch T. etc. Apoi Graner, Gross, Grünhut, Gutmann I., Gutman V., Haas, Deutsch, Deutsch, Deutsch, Deutsch și așa mai departe până se împlinesce numĕrul de 100, — tot Deutsch, Krohner, Kornfeld, Schlesinger, Schlossberger etc.

In acéstă „strălucită" societate a celor 101 milionarí se găsesce *un singur creștin*, acela despre care am amintit mai sus, toți ceilalți sunt Jidaní. Cu drept cuvênt se întrĕbă o fóiă clericală maghiară: „óre înainte cu 30 de aní cine dintre acești 100 a fost milionar? *Póte nicí unul!* Dér óre în decurs de 30 de aní dintre creștiní nimení n'a lucrat, nimení n'a speculat, nimení n'a întreprins nimic în suburbiul „Leopold"? Sĕu care este causa, că în acea parte a orașului astăḑí se mai află un singur creștin milionar de-un milion floriní? Orí doră locuitorii creștiní din suburbiul leopoldin au alt moral, altă consciință, de nu pot sĕ ajungă la creangă verde?"

Vor fi avênd, ḑĕu, adevĕrații creștiní *alt* moral, *altă* consciință și de aceea nu pot ei ajunge la milióne!

Producțiuni și petrecerí.

In *Recița montană* Reuniunea rom. de cântărí și musică va arangia în favorul fondului sĕu Duminecă, în 9 (21) Ianuarie a. c., un concert împreunat cu dans. Intrarea după locurí: 1 fl., 80, 60 și 40 cr. Ofertele se chitéză în public.

Programa: 1) „Ĕtă ḑiua triumfală", de Humpel, cor. bărbătesc. 2) „Junimea parisiană", cor mixt. 3) „Ursita", de Stefanescu, cor. bărbătesc. 4) „Ḑiua regeluí", de Stefanescu, cor. copiilor. — 5) „Cisla", operetă comică, cu acompaniament de piano, de C. Porumbescu, cor. bărb. — 6) „Serenadă", de I. Vidu, cor. bărbătesc. 7) „Marșul...", cu acompaniament de piano, de Dimitescu, cor. mixt. — Dans.

*

In *Oravița montană* se va da o producțiune a școlarilor Joi, 6 (18) Ian. 1900 în sala „Corónei ung." din Oravița-mont. Programa: 1) „Un imn", cântat de corul școlarilor. 2) „Rugăciune", poesiă de T. Pop, declamată de o elevă. 3) „Drumul de fier", cântat de corul școlarilor. 4) „Rugămintea din urmă", poesiă de G. Coșbuc declamată de un elev. 5) „O privire peste munți", cântată de corul școlarilor. 6) „Pruncul și îngerul", poesiă de A. Naum declamată de o fetiță. 7) „Mama", cântec esecutat de corul școlarilor. 8) „Din povestea vorbei", poesiă de A. Pan, declamată de un școlar. 9) „Cântec vênătoresc" esecutat de corul școlarilor. In urmă se va representa „Comóra", basm într'un act, de J. Sontowsky, de cătră copii și fetițe de șcólă. Intrarea: de persónă 50 cr.; de familiă 1 fl. 20 cr.; de un copil 20 cr. Inceputul la 6 óre séra. — *N. Băiaș*, înv.

Literatură.

„Noua Revistă Română". La Bucuresci a început sĕ apară „*Noua Revistă Română*", pe care am anunțat'o și noi la timpul sĕu și al căreia prim-redactor este d-l *C. Rădulescu-Motru*. Numĕrul 1, dela prima Ianuarie, este o broșură voluminósă, cu 48 pag. format mare 4° și pe lângă aceea două suplimente. Tot astfel va apăré și în viitor. Unul dintre suplimente e menit pentru informațiuní privitóre la evenimentele mai principale petrecute în ultima jumĕtate de lună (revista va apăré la 1 și 15 a fiă-cărei luní), ér al doilea va cuprinde mai ales novele și lecturá recreativă. Revista va fi de un cuprins enciclopedic, aducênd în fiă-care numĕr articole asupra mișcărei politice; studii literare și scientifice; creațiuní literare originale și cercetărí istorice, dărí de sémă asupra tuturor publicațiunilor de valóre în artă, sciință și literatură.

In articolul-program al nouei reviste se spune, că fundatorii s'au îngrijit de un „solid sprijin material, a cărui gestiune, basată pe responsabilitate judiciară, sĕ pună administrațiunea revistei în posibilitate de-a respecta cinstit îndatoririle luate". Astfel revista încă de pe acum își are asigurată esactitatea și statornicia aparițiunei sale.

Ĕtă și cuprinsul numĕrului prim: La Cronica politică: Partidele istorice și grupările noi politice. I Partidul liberal, de un fost ministru liberal; Ancheta economică; Crisa economică actuală, de I. Teodorescu; Moralitatea și armonia istoriei, de N. Iorga. — La literatură: Șcóla latinistă în limba și literatura română, de Ovid Densușianu; Figurí contimporane: Iac. Negruzzi; Novelă (Indurare). — La rubrica „Mișcarea literară și sciințifică" se află o critică asupra „Poesiilor nouĕ" de Duiliu Zamfirescu; altă critică asupra dramei: „Jucătorii de cărțí" de Haralamb Lecca, alta asupra poesiilor „Valurí" de Radu Rosetti și în fine se mai critică și opul d-lui Vlăhuță: „Clipe de liniște". — Abonamentul costă pe an 24 Lei, pe trei luní 6 lei.

ULTIME SCIRI.

Viena, 15 Ianuarie. D-l *de Körber* a avut erí audiență la împĕratul, care cu ocasiunea acésta *l'a însărcinat definitiv cu formarea cabinetului.*

Londra, 15 Ianuarie. *Roberts* telegrafézá, că situația pe câmpul de rĕsboiŭ e neschimbată. Scirea acésta a produs neliniște și lumea aștéptă aprópe cu gróză nouĕle operațiuní ale generalului Buller.

Din *Ladysmith* se anunță cu data de 11 Ianuarie, că Burii bombardéză mereu orașul, însĕ mai rar. Tactica acésta se esplică așa, că Burii vor sĕ-și reserve liniă sigură de retragere la cas de lipsă, și de aceea ei nu se apropie prea tare de oraș, pe care însĕ îl țin tare asediat.

Nisce vedette au descoperit, că la rîul Tugela sunt 8 tabere de Burí.

După cum anunță „Cape Argus" numĕrul luptătorilor burí e de 80,000.

Londra, 15 Ianuarie. Aicí cresce curentul în favórea păcii. S'a format un comitet al amicilor păcii, care va lupta pentru-ca sĕ se recunóscă deplina independență a Transvaalului.

Cairo, 15 Ianuarie. Sépte-spreḑece ofițerí englesí în activitate au plecat la Africa sudică. Tot acolo a plecat și regimentul Westkeut, care garnisonéză în Alexandria.

Belgrad, 15 Ianuarie. Regele Alexandru a voit sĕ dea amnestiă în ḑiua de anul nou tuturor condamnaților din procesul complotului, însĕ ministrul președinte Georgevicí și ceilalți miniștri au fost contra și în urma acésta și-au dat dimisiunea. Regele a însărcinat pe ministrul plenipotențiar Novacovicí din Constantinopol cu formarea noului cabinet.

DIVERSE.

Francesí espulsați. Veacul al XIX-lea, care cum ḑice „Gaulois" organul partidei lui Déroulède, se finesce cu espulsarea „marelui patriot frances", ne înfățișéză caracteristica aparițiune, că toți domnitorii francesí din acéstă epocă au făcut cunoscință cu esiliul. Sórtea a început'o cu cei doi conțí *d'Artois*, cărora li-s'a alăturat prințul de *Chartres*, pentru ca după 30 de aní sĕ pășéscă pe tronul Franciei ca Ludovic Filip. — Primul consul a devenit primul împĕrat al țĕrii, micul locotenent de artileriă s'a înălțat la rangul de împĕrat cuceritor al lumii și mulțí aní a stat la zenitul puterii omenescí. Tóte în lume însĕ își au un sfîrșit: puternicul împĕrat a subscris în Fontainebleau abḑicerea sa proprie și a fost dus în esil pe una din micile insule italiene din Mediterană. Pe urmele lui a pășit pe tronul Franciei regele Ludovic al 18 lea. Dér nicí acesta n'a avut timp mai îndelungat pace și liniște, căcí „marele exilat" s'a reîntors érăși în Francia și încă-odată a făcut sĕ tremure lumea de frica puterii lui. A venit însĕ Waterloo, unde i-s'a frânt pe vecí puterea și a fost deportat pe insula St. Elena, unde și-a sfîrșit ḑilele. Urmașul sĕu, înainte de a-se urca pe tron, a petrecut 20 de aní în exil ér Carol al X-lea, care a împărtășit amarul esiliului cu înaintașul lui, nu s'a bucurat de domniă decât puțin timp și a murit și el ca „rege fără tron" departe de patria sa. In revoluția francesă dela 1848 numeroșí principí francesí s'au refugiat pe pĕmênt engles. Dimpreună cu Ludovic Filip s'au refugiat și fiii sĕi, pe când Ludovic Napoleon, care fù exilat deja după lupta dela Waterloo, s'a reîntors în patriă, unde curênd își căștigă influență și popularitate. El fù ales mai întâiu președinte al Republicei, ér mai târḑiu prin o cutezată lovitură de stat, se proclamă împĕrat. Cea dintâiŭ faptă a lui ca împĕrat a fost sĕ espulseze pe Victor Hugo, care în poesiile sale sbiciua și ironisa tirănia împĕratului. Se scie sfîrșitul lui Napoleon III. După căderea imperiului și după proclamarea republicei, el se retrase cu soția sa în Chislehurst, ér cei pe carí i-a exilat s'au reîntors în patria lor.

Letargii lungí. La spitalul din Rochefort, în Ianuarie 1896 a fost dusă o femeiă Victorina Doiral, în vêrstă de 30 de aní, care de o lună era într'o stare de completă catalepsia. In Aprilie ea durmea mereu. Nu era posibilă o prefacere, pentru că era supusă unei observațiuní rigurόse. In timpul acesta, fostul președinte al Republicei francese, Felix Faure, trecênd prin Rochefort și visitând spitalul, s'a oprit lângă patul celei, care durmea. 'I-s'a povestit, că în diminéța ḑilei, în care fusese adusă, avusese un acces de somnambulism; se dusese, cu ochii închiși, în mod automatic prin veciní, carí, spăimêntați, cerusĕră internarea sa în spital, unde bóla fusese caracterisată în modul următor: „Letargie. — somn cataleptic".

Familia Victorinei Doiral comunicase următórele informațiuní: „La vêrsta de 20 de aní, Victorina a avut crise de nebuniă, carí au necesitat internarea sa într'un asil de alienați timp de două luní. La 28 de aní, s'a măritat cu un surdo-mut. In familia bărbatului sĕu a avut marí supĕrărí". A doua ḑi după întrarea sa în spital, în momentul visitei, șeful de serviciŭ a găsit'o durmind încă. Prin sugestiune, s'a reușit s'o facă sĕ mănânce supă și sĕ bea lapte. După visită ea a adurmit din nou, și peste trei luní durmea încă. Abia se deștepta câte două minute, după trei ḑile de letargiă neîntreruptă. Deschidea ochii, cerea sĕ bea, sĕu sĕ mănânce și, satisfăcută, adurmea din nou. Corpul ei avea, în acéstă stare, rigiditatea stărei cataleptice; membrele fiind ridicate, păstrau mai multe óre posițiunea, care li-se da.

Patria Arabilor. Cel-ce a rĕtăcit vre-odată prin pustiile Africei, nu va puté de sigur sĕ-și uite impresiile, ce suneria particulară de acolo a esercitat'o asupra sa. Una din raritățile acestor pustiurí este *șatra arabă*. In mijloc sunt ridicate treí prăjiní de înălțimea unui om, cea din mijloc însĕ e cevașí mai înaltă. De două părțí stau alte doue rudí mai scurte. Acesta e scheletul șatrei; pe care se așéḑă piei de cămilă, și de capră. Pielea acestor animale o pregătesc de obiceiu femeile și tot ele le și cóse la olaltă. Aceste piei ale diferitelor animale dau șatrei un colorit fórte variat. Arabul are în lăuntrul șatrei un arangiament fórte patriarhal. Lucrurile mai prețióse și-le păstréză Arabii în lăḑí de aramă. Arabii mai bogațí fac lux cu covórele scumpe. E un obiceiŭ străvechiu mai ales la Arabii ḑișí nomaḑí, că ei nu-și închid femeile, ca cei dela orașe. Lor le place ca șatra sĕ fiă cât mai rĕcorósă, de aceea ei pe dinafară o acoper cu tufarí și spiní, apoi așéḑă pĕmênt. Un europén n'ar puté suporta aerul nădușitor din șatră. Iarna nicí cea mai puternică șatră nu póte scuti contra frigului și a vênturilor. Cu tóte acestea nomadul n'ar schimba-o pe un palat strălucit.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Ianuarie 1900.

Renta ung. de aur 4%	98 20
Renta de corone ung. 4%	94.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%.	100.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%.	99.70
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	99 20
Bonurĭ rurale ungare 4%	93.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	94.50
Impr. ung. cu premii	161.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	137.65
Renta de argint austr.	99.35
Renta de hârtie austr.	99 05
Renta de aur austr.	98.20
Losurĭ din 1860.	136.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	131.25
Acții de-ale Băncei ung. de credit	185.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	234 15
Napoleondorĭ	19 21
Mărcĭ imperiale germane	118.10
London vista	242 30
Paris vista	96.10
Rente de corone austr. 4%	98 85
Note italiene	89.75

Cursul pieței Brașov.

Din 16 Ianuarie 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18 20	Vênd.	18.28
Argint român.	Cump.	17.60	Vênd.	18.—
Napoleond'orĭ.	Cump.	20.—	Vênd.	19.20
Galbenĭ	Cump.	11.20	Vênd.	—.—
Ruble Rusescĭ	Cump.	254.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	11 18	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	21.46	Vênd.	—.—
Scris fonc. Albina	201.—	Vând 5%	203.—	

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.